

Ի Մ Ա Ս Տ Ղ Ը

Աստղ տեսայ զիշերուայ մէջ՝
 Բաղմած եթեր Բարձունքին.
 Շողում էր նա պայծառ, առչէջ՝
 Նման բիւրեղ արցունքին:

Եւ նա հեղիկ աչերն յառած՝
 Սէր ներշնչեց ու կըրակ.
 Նրա շողքից ոգի առած՝
 Վեր սլացայ համարձակ:

Ու խլեցի այն բարձունքից
 Աստղը սիրուն ու պայծառ,
 Եւ նա դըրախ ու քերկրալից
 Սրտումս ապրեց լուսավառ . . . :

ՅԱՐԱՐԻՆ ԳԽԱՐԱՅԻԱՆ.

1908 թ. 9-փետր.

